

bardzo powozna
chociaz postugie
krotkich trocha
zinnung. - Mich
len co S. Montalant
Almanach, koning.
nie wstatti porobi
Jenny niemyja
ciestozacisty niemy
by gorzy. oddac
przytuligi. len co
wiesznie. si wyzila
"ew wain" jst ma-
nyjidem albo nie-
Jofygr. len co wie-
26/11/68
znie oszukany
"Vrompe" musi
byz glupini. 68.
ten ktory ma zawone sawijone

Pisanie mnie ^{to} nie musy weale
Ale czy namna uwierzy do od dwóch
tygodni odebralam ^{przeło} ~~chole~~ 60 listow
nie liczac wzdjimmych. Storum sisco
Dnia na jidew lub dwa odpowiedzi. Nie
umie odpisai byz zbyj. Nichtow te
listy seregolnij jakimis slowem,
jakimis wspomnieniem do gtebi
serca mego trafiaje, i eby na nie
odpisai musz z gtebi serca
odpowiedz moze crespai. Czasem przy
dwie godziny jakis list czytaw i odsy-
tujz ia przy drugie dwie o nim
myla nim odpisz. A czego nie
rozumie to in te csteuy godziny
przyjemnie schodze. - I Pac

Montalembert mi dosię duso dat
do czytania przez jeden tydzień.
Musiała Mama usmieć jak i ja
i artykuł sam przez się boso
piękny, ale i dla nas ciężki, a
raczej niezrozumiały widzieć, iż ci nawet
to go niby to dobru znać mówię
i całe to życie poświęcenia nie
przyniesło żadnego owoce. Albo też
pomyśleć, że z Belgii do Włoch,
i z Węgier do Turcji, z wojny w
wojny się rucali, zawsze w nadziei
zwalczania Polski, i że zawsze
był świadomy. Niemniej kto mógł
myśleć że pod Antwerpią, w Pi-
monie, lub nawet w Węgrzech
i w Turcji spodziewał się spotkać
z zmatwykostatąją Polską. A czy-
wiście ci to to pisać nie nie roz-
miej. Do tej jak ksiądz Perrenud chciał
mieć swoje słowa, pod wrażeniem

artykułu P. Montalembert. ⁶⁸⁵
kiego starania wysłał, żeby muebrai
materiały, i wskazał czego dla Polski
szukał na tych różnych polach
bitwy, i czego przy wyspłtich za-
dach Europy, i że to, o co się
starał, to otrzymał w tej mi-
nie w jakiej dawne jest cztowitost
otrzymał. Wie Mamunia, że ten
artykuł P. M. jest i wielu miał
wsporniały, ale tak mnie ubodł,
że przez dwa dni po temu mrosył
mnie ~~o takim~~ ^{jak} zamysł do mojej
duszy wprowadził, nie mogłam
sobie sama zdać sprawy z ~~tego~~
~~szczęścia~~ tego co było do odpowie-
dzenia. Narazie wzięłam się
do roboty i napisałam. Ale wie
Mamunia że tak mi się udało,
i miałam usmieć że nigdy ^{za życia} ~~nie~~
tak przytęźnie nie ustąpiłam jak
teraz jego pamięci stur - Jasiowi mu-

crystalau i bardzo był zadowolony.
Mówiłam mu: "nikt go w Polsce nie roz-
umie." Odpowiedział: "bo u nich nie ma
żeby go umieć." - Mówięmu poco to wsty-
śko pisać chyba na to żeby mamie po-
wiedzieć że jestem bardzo zajęty; Min,
da mi go i z nim to mi dodaje
sił. - Dziś sam poszedłem do Ora-
torium na nabożeństwo, długo przed
wystąpieniem do trybuny, z której dosko-
nale słyszałem. Moja Mamusia
 ~~kiedy wstąpił X. Perraud na arcybiskupiej~~
kościół był przepiękny i
długo polaków i bogatych fran-
cuzów. Wszyscy jego znajomych, przy-
jaciół i nieprzyjaciół. Wszyscy
którzy go najserdeczniej kochali
i najbardziej uienawidzili i obgadywali.
X. Perraud był podobno bardzo wzruszony.
Ale ja moja Mama, myślała
o kim ma mówić i o czym, już ani
widzieć ani słyszeć nie nie mogłam.
Pan Bóg mi te rzeczy robi i nie
nie płać, ani bym mogła. W kół
mnie miśtwo o sobie podczas tej mowy
płakało. Jamisnąć ~~tego~~ ~~nie~~ ~~można~~ ~~być~~